ΙΔΡΥΤΗΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΒΡΗΣ
ΓΡΑΦΕΙΑ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ
ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 30
ΑΡΙΘΜΟΣ ΤΗΛΕΦ. 23—84
Έτος 2ον, άριθ φύλλου 1422
Καραϊσκάκη 143

ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΕΙΔΗΣΕΟΓΡΑΦΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΔΕΥΤΕΡΑ
21
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1953
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ δρχ. 1.000

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

Άρθρον τοῦ ὑφυπουργοῦ κ. Χρ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΥ

Κάποια εὐρυτάτη κίνησις, διὰ τὴν ἠθικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν τῆς Ἐπαρχίας, εὑρίσκεται ἐν πλήρει ἀναπτύξει. Διὰ πρώτην φοράν, ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν, Κυβέρνησις ἀποφασίζει νὰ καταργήσῃ τὴν παμφάγον φεουδαρχίαν τῆς πρωτευούσης καὶ νὰ ἀποδείξῃ ἐμπράκτως, ὅτι Ἑλλὰς δὲν εἶναι μόνον αἱ Ἀθῆναι, μὲ τὴν γνωστὴν συμφόρησιν τῶν ἀνωτάτων ἱδρυμάτων της, μὲ τὴν ἐλεφαντίασιν τοῦ γραφειοκρατικοῦ ἐγωκεντρισμοῦ των, μὲ τὴν ὑλικὴν ὑπεραιμίαν των καὶ μὲ τὸν συνωστισμὸν τῶν μέσων τῆς ἀνέσεως. Ὁ Στρατάρχης καὶ οἱ συνεργάται του γνωρίζουν, ὅτι ἡ φυλετικὴ ἀλκὴ εἶναι ὑψηλοτέρου βαθμοῦ καὶ περισσότερον ἁγνὴ εἰς τὴν Ἐπαρχίαν, ἡ ὁποία ἀποτελεῖ τὸν ἀνεξάντλητον καὶ πάντοτε πρόθυμον αἱμοδότην τοῦ Ἔθνους. Καὶ ἐργάζονται διὰ νὰ τὴν τονώσουν, νὰ τὴν λυτρώσουν ἀπὸ τὴν ἀποπνικτικὴν ἐξάρτησιν, ἐκ τοῦ κέντρου καὶ νὰ τὴν βοηθήσουν, εἰς τρόπον ὥστε νὰ βοηθήσῃ καὶ αὐτὴ περισσότερον τὴν μεγάλην ὑπόθεσιν τῆς ἀνασυγκροτήσεως. Αἱ μεγάλαι ἀρτηρίαι τῆς ἐθνικῆς ἰσχύος δὲν θὰ ὁδηγοῦν πλέον, μόνον ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πρὸς τὰς Ἀθήνας. Θὰ χρησιμεύουν καὶ ἀντιστρόφως. Καὶ εἰς τοῦτο ἔγκειται ἡ αἰσιόδοξος προσδοκία τοῦ Συναγερμοῦ.

Εἰς τὸ πρόγραμμα, λοιπόν, αὐτὸ τῶν κυβερνητικῶν σκέψεων, εἶμαι εἰς θέσιν νὰ ἠξεύρω, ὅτι αἱ Πάτραι λαμβάνουν πρώτην θέσιν. Αἰσθάνομαι δὲ εὐτυχίαν δυνάμενος νὰ ὑπογράψω τὴν βεβαίωσιν αὐτήν. Ἔχουν, μέχρι στιγμῆς, παρασχεθῆ ὡρισμένα δείγματα κρατικοῦ ἐνδιαφέροντος, τὰ ὁποῖα, ὡς δηλωτικὰ ἐπὶ κειμένης συνεχείας εἶναι ἐξαιρέτως ἐνδιαφέροντα. Ἡ ἐγκατάστασις τοῦ Κ.Ε.Ν. καὶ ἡ ἀπονομὴ δικαιοσύνης εἰς τὸ ζήτημα τοῦ λιμένος, δὲν εἶναι ἀπὸ τὰ ὀλιγώτερον σημαντικά. Καθιστοῦν φανερὸν ὅτι θέλησις τοῦ Στρατάρχου πρῶτον καὶ παραλλήλως τῶν ὑπὸ τὸν κ. Μαρκεζίνην διευθυνόντων τὴν ὑλικὴν ἀναγεννητικὴν προσπάθειαν, μὲ τὸ πάντοτε ἐνεργὸν ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Π. Κανελλοπούλου, θέλησις εἶναι ἡ δημιουργία νέων συνθηκῶν ζωῆς, διὰ τὴν Πελοποννησιακὴν πρωτεύουσαν, ἡ ὁποία, ἀπὸ τῆς παλαιᾶς της ἀκμῆς μετέπεσεν εἰς τὴν γνωστὴν κατάστασιν τοῦ θλιβεροῦ μαρασμοῦ, μὲ τὴν οἰκονομίαν της ἀγκιστρωθεῖσαν εἰς ἐπίπεδον ὑποτονικῆς ἀρρυθμίας, μὲ τὸ ἐμπόριόν της ἀκίνητον, μὲ τὴν βιομηχανίαν της ἀναγκαζομένην εἰς ἐκπατρισμὸν καὶ τὴν ἡμερησίαν της κίνησιν ἀκολουθήσασαν δείκτην ὑποχωρήσεως. Αἱ Πάτραι ἔχουν δυνατότητας, τῶν ὁποίων, ἴσως, πλήρη ἐπίγνωσιν οὔτε οἱ κάτοικοί της ἔχουν. Εἰς τὴν γεμάτην ἀπὸ ἀξιοπρεπῆ αὐτοπεποίθησιν γαλήνην των, κρύβουν κάποιαν παλμώδη ἔφεσιν δημιουργίας, κάποιαν ἀνήσυχον ἰδιοσυγκρασίαν παραγωγικότητος, ἡ ὁποία ζητεῖ διέξοδον, ἡ ὁποία ζητεῖ ἐνίσχυσιν, ἡ ὁποία ζητεῖ τὸν ὄρρὸν τοῦ Κράτους διὰ νὰ ἀξιοποιήσῃ τόν, μέρχι πρό τινος, ἀκίνητον δυναμισμόν της. Ἠμπορεῖ, ἀσφαλῶς, κανεὶς νὰ εἶναι βέβαιος, ὅτι εἰς τὸ ἄμεσον μέλλον δὲν θὰ ἔχῃ μόνον νὰ θαυμάζῃ τὴν ὑποβλητικὴν μυσταγωγίαν τῶν γοητευτικῶν δύσεων. Εἰς τὴν πόλιν αὐτὴν τοῦ μεγάλου παρελθόντος, μὲ τὸ ἐξαίσιον σκηνικὸν τῆς Φύσεως, ποὺ τὴν περιβάλλει, θὰ εἶναι ἐπιβεβλημένος ὁ θαυμασμὸς μιᾶς ἀνατολῆς νέας ἐποχῆς, σφραγισμένης μὲ τὸν μόχθον καὶ τὴν ἀπόδοσίν του. Καὶ ἡ τύχη τῶν Πατρῶν, μοιραίως, θὰ καταστῇ τύχη γειτονικῶν περιοχῶν, ποὺ θὰ ἠμποροῦν ἰσοδυνάμως νὰ προχωρήσουν εἰς τὴν ὁδὸν τῆς ἀκμῆς καὶ εὐημερίας. Ἡ Αἰτωλοακαρνανία καὶ αἱ Ἰόνιοι Νῆσοι, εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ὁποίων, μετὰ τὸ τρομερὸν πλῆγμα, ἔχω τὴν τιμὴν νὰ προΐσταμαι, θὰ εἶναι ἐκ τῶν πρώτων, ποὺ ἡνωμέναι ἀπὸ τὸ πνεῦμα τῆς κοινῆς ἀνορθωτικῆς προσπαθείας, θὰ κατορθώσουν νὰ ἀνεβάσουν τὴν στάθμην τῆς βιοτικῆς των ἐξελίξεως. Μὲ αὐτὴν τὴν πίστιν προσβλέπομεν εἰς τὸ ἐπὶ θύραις νέον ἔτος, δεύτερον εἰς τὴν ἡρωϊκὴν πορείαν τοῦ Συναγερμοῦ πρὸς τὸν θρίαμβον.

ΧΡ. Γ. ΕΥΑΓΓΕΛΑΤΟΣ
Ὑφυπουργὸς Ἀποκαταστάσεως Ἰονίων Νήσων

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΜΕΓΑΛΟΙ

Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά. Ὁ κ. Λανιέλ, ὁ ὁποῖος συγκεντρώνει τὰς περισσοτέρας πιθανότητας νὰ ἐκλεγῇ πρόεδρος τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας, ὁ κ. Ἀϊζενχάουερ καὶ ὁ Τσῶρτσιλ κατὰ τὴν πρόσφατον συνάντησίν των εἰς τὰς Βερμοῦδας, ὅπου ἀπεφασίσθη ἡ σύγκλησις τῆς ἀναμενομένης Τετραμεροῦς Διασκέψεως

Ἐν ὄψει τῆς Τετραμεροῦς

ΒΡΕΤΑΝΟ-ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΑΙ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΕΞΕΥΡΕΣΙΝ ΛΥΣΕΩΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΙΝΑΝ

Η ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ ΑΡΝΕΙΤΑΙ ΝΑ ΤΗΝ ΑΝΑΓΝΩΡΙΣΗ

Ὑπάρχουν ἐλπίδες νὰ ἐπιτευχθῇ συμφωνία

ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ. Κατὰ πληροφορίας προερχομένας εἰς τῶν διπλωματικῶν κύκλων τῆς Οὐάσιγκτων, ἀναμένεται ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν ἡ ἀπάντησις τῆς Σοβιετικῆς Κυβερνήσεως, διὰ τὴν ἀποδοχὴν τῆς προτάσεως περὶ συγκλήσεως τῆς Τετραμεροῦς εἰς Βερολῖνον. Εἶναι βέβαιον ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Κυβέρνησις ἀναμένει τὴν ἔκβασιν τῶν Γαλλικῶν προεδρικῶν ἐκλογῶν, διὰ νὰ σταθμίσῃ τὰ γεγονότα καὶ ἀπαντήσῃ εἰς τὴν συμμαχικὴν πρότασιν.

Ἐν τούτοις, εἰς τὴν Οὐάσιγκτων πιστεύεται ὅτι καὶ ἡ σύγκλησις τῆς Τετραμεροῦς δὲν θὰ ἐπιφέρῃ θετικὰ ἀποτελέσματα διὰ τὴν κάμψιν τῆς ὑφισταμένης μεταπολεμικῶς διεθνοῦς κρίσεως καὶ τοῦτο διότι εἶναι βέβαιον, ὡς ἄλλωστε συνεφωνήθη καὶ εἰς τὰ Βερμοῦδας, ὅτι ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις σήμερον ἀποβλέπει εἰς δύο κυρίως σκοπούς. Ὁ πρῶτος εἶναι νὰ ἐπιτύχῃ τὴν ἀναγνώρισιν τῆς Κομμουνιστικῆς Κίνας καὶ νὰ ἐπιβάλῃ τὴν εἰσδοχήν της εἰς τὸν ΟΗΕ καὶ τὸ Συμβούλιον Ἀσφαλείας, μὲ ἀντίστοιχον ἀποπομπὴν τῶν ἀντιπροσώπων τῆς ἐθνικιστικῆς Κίνας. Ὁ δεύτερος σκοπὸς της εἶναι νὰ ματαιώσῃ τὸ σχέδιον τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Γερμανίας καὶ τὴν δημιουργίαν τοῦ ἡνωμένου εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ, εἰς τὸνὁποῖον θὰ συμμετάσχῃ αὕτη.

Εἰς τὰς Βερμοῦδας ἐξητάσθησαν διὰ μακρῶν αἱ ἐν λόγῳ ἐπιδιώξεις τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, δὲν ἐπῆλθεν ὅμως ταὐτότης ἀντιλήψεων ὡς πρὸς τὸ ζήτημα τῆς ἀναγνωρίσεως τῆς Κίνας. Ἡ Οὐάσιγκτων ἐπιμένει ὅπως ἡ Ἐρυθρὰ Κίνα κρατηθῇ μακρὰν τοῦ ΟΗΕ, ἐφ' ὅσον δὲν παράσχῃ αὕτη πραγματικὰ δείγματα, ὅτι θὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὰς ἑκάστοτε ἀποφάσεις του.

Ἀντιθέτως ὅμως, τόσον ἡ Μεγ. Βρετανία ὅσον καὶ ἡ Γαλλία, δὲν ἀποκρούουν τὴν ἀναγνώρισιν τῆς κομμουνιστικῆς Κίνας. Διεξάγονται ἤδη συνεννοήσεις μεταξὺ Οὐάσιγκτων καὶ Λονδίνου, διὰ τὴν ἐξεύρεσιν μιᾶς μέσης λύσεως, ἤτοι τῆς συγκλήσεως μιᾶς Πενταμεροῦς διασκέψεως, ἡ ὁποία θὰ ἀσχοληθῇ ἀποκλειστικῶς μὲ τὰ ἀσιατικὰ θέματα, καὶ εἰς τὴν ὁποίαν νὰ συμμετάσχῃ καὶ ἡ κομμουνιστικὴ Κίνα. Πάντως ἡ Οὐάσιγκτων καὶ ἐπὶ τῆς προτάσεως ταύτης τηρεῖ μεγάλην ἐπιφυλακτικότητα, δεδομένου ὅτι καὶ ἡ Κίνα δὲν πρόκειται νὰ μεταβάλῃ πολιτικὴν γραμμὴν ἔναντι τῆς Δύσεως, τυχὸν δὲ εἰσερχομένη εἰς τὸν ΟΗΕ ἁπλῶς θὰ ἐνισχύσῃ τὴν παρελκυστικὴν καὶ ἄκαμπτον γραμμήν, τὴν ὁποίαν χαράσσουν τὰ Σοβιέτ.

Οὕτω ὁ ΟΗΕ θὰ ἀποκτήσῃ καὶ ἕνα ἀκόμη ἰσχυρὸν ἀντίπαλον, ὁ ὁποῖος θὰ διευρύνῃ τὰς δυσχερείας καὶ θὰ προκαλῇ πάντοτε διὰ τῆς στάσεώς του ἐνδοσυμμαχικὰ ζητήματα, εἰς τὰς περιπτώσεις ἰδίως ἐκείνας, εἰς τὰς ὁποίας ὑπάρχουν συμμαχικαὶ ἀσυμφωνίαι. Ἐν τούτοις, τὸ Λονδῖνον ἐπιμένει ὅτι δὲν πρέπει νὰ ματαιωθῇ ἡ Τετραμερὴς τοῦ Βερολίνου ἀπὸ τυχὸν ὑποβληθησομένην πρότασιν τῆς Σοβιετικῆς Ἑνώσεως, περὶ συμμετοχῆς τῆς Ἐρυθρᾶς Κίνας.

Μετὰ τὸ συμβούλιον τοῦ ΝΑΤΟ

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΣΤΑΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙ ΤΩΝ ΣΥΜΜΑΧΩΝ ΔΕΣΠΟΖΕΤΑΙ ΥΠΟ ΜΙΑΣ ΑΔΙΚΑΙΟΛΟΓΗΤΟΥ ΑΟΡΙΣΤΙΑΣ

ΣΟΒΙΕΤΙΚΟΙ ΕΛΙΓΜΟΙ ΠΡΟΣ ΕΠΙΚΡΕΑΣΜΟΝ ΤΩΝ ΓΑΛΛΩΝ

Ἄλλαι βρετανικαὶ ἀπόψεις

ΛΟΝΔΙΝΟΝ. 20. Ἡ σφοδρὰ πολιτικὴ διαπάλη διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα νὰ ἐπέλθῃ ἀναστολὴ εἰς τὰς διαπραγματεύσεις διὰ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων πρὸς ψήφισιν ἐκ μέρους τῆς Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως τῶν συμφωνιῶν τῶν Παρισίων καὶ τῆς Βόννης. Καὶ ἀκριβῶς περὶ τὸ σημεῖον τοῦτο ἐνετάθη ἡ ἀδιαλλαξία διὰ τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου.

Κατὰ τὴν χθεσινὴν ψηφοφορίαν ὁ κ. Λανιέλ, ἔλαβεν ἀκόμη ὀλιγωτέρας ψήφους, ἐπειδὴ οἱ σοσιαλισταὶ συνεφώνησαν εἰς τὸ ὅτι οὗτος θὰ προσχωρήσῃ πρὸς τὰς Ἀμερικανικὰς ἀπόψεις διὰ τὸ ζήτημα τοῦ ἡνωμένου εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ καὶ τοῦ ἐξοπλισμοῦ τῆς Γερμανίας.

Εἶναι γεγονός, ἐξ ἄλλου, ὅτι ἡ πλειοψηφία τῆς Γαλλικῆς Ἐθνοσυνελεύσεως ἀντιτίθεται εἰς τὴν ἀσκηθεῖσαν πίεσιν ἐκ μέρους τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν τῶν Ἡν. Πολιτειῶν κ. Ντάλλες, διὰ τὴν ψήφισιν τοῦ σχεδίου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ.

Ἡ τοιαύτη Γαλλικὴ στάσις κατέστη ἀκόμη ἀδιάλλακτος, ἀφ' ὅτου ἐγνώσθη ὅτι κατὰ τὴν τελευταίαν μυστικὴν συνεδρίασιν τοῦ Συμβουλίου τοῦ ΝΑΤΟ ἐζητήθη ὅπως ἡ Δυτικὴ Γερμανία ἐξοπλίσῃ 500.000 στρατοῦ, ἀντὶ τῶν 300.000, ὡς εἶχε κατὰ τὴν προηγουμένην συνέλευσιν τοῦ ΝΑΤΟ ζητηθῆ. Οὕτως, αἱ γαλλικαὶ ἀνησυχίαι ἐνετάθησαν καὶ εἶναι πρόβλημα ἐὰν τελικῶς θὰ εὑρεθῇ διέξοδος διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ στρατοῦ. Ἡ καταψήφισις τοῦ κ. Μπιντώ, ἐξ ἄλλου, διὰ τὸ προεδρικὸν ἄξίωμα, ὁ ὑπῆρξεν ἐνδεικτικὸν στοιχεῖον τῶν ἀπόψεων, αἱ ὁποῖαι ἐπικρατοῦν εἰς τὴν Γαλλικὴν Ἐθνοσυνέλευσιν, δεδομένου ὅτι ὁ κ. Μπιντὼ θεωρεῖται ὡς φορεὺς τῶν Ἀμερικανικῶν ἀπόψεων.

Ἐν τῷ μεταξὺ ἡ Μ. Βρετανία προσπαθεῖ νὰ ἀσκήσῃ ὅλην της τὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς Γαλλικῆς κυβερνήσεως, πρᾶγμα ὃ περ ἐπέφερε μεγαλειτέραν ἀντίδρασιν τῆς Ἐθνοσυνελεύσεως, εἰς τὴν ὁποίαν ἐξεδηλώθησαν τάσεις ἀντισυμμαχικαί. Οἱ σοσιαλισταὶ ἐζήτησαν ὅπως, εἰς περίπτωσιν πιέσεως ἐκ μέρους τῶν Ἡν. Πολιτειῶν, διὰ τῆς διακοπῆς τῆς Ἀμερικανικῆς βοηθείας, ἐπιζητηθῇ ὡς ἀντίθετος ἀπειλή, ἡ βούσφιγξις τῶν γαλλοσοβιετικῶν σχέσεων ἐπεκεινομένη καὶ εἰς ἄλλα σημεῖα τῆς γαλλοσοβιετικῆς συμφωνίας.

Ἐξ ἄλλου, ἡ Σοβιετικὴ Ἕνωσις, ἀποβλέπουσα εἰς τὸν Γαλλικὸν ἀντιπερισπασμὸν ἐντὸς τῶν συμμαχικῶν κόλπων, ἐπέβαλεν εἰς τὸ Χό— Τσί — Μίνχ ἀρχηγὸν τῶν Ἰνδοκινέζων ἐπαναστατῶν νὰ ζητῇ ἐπανειλημμένως τὸν τερματισμὸν τοῦ πολέμου εἰς τὴν Ἰνδοκίναν καὶ τὴν πρὸς τοῦτο ἄμεσον ἔναρξιν διαπραγματεύσεων μετὰ τῶν Γάλλων ἀντιπροσώπων.

Τούτων οὕτως ἐχόντων, ἡ Γαλλικὴ πολιτικὴ κατάστασις ἔχει εἰσέλθῃ εἰς ἕνα στάδιον ἀδιαπεράστου ἀοριστίας, μὲ ἀπροβλέπτους ἐξελίξεις. Οἱ Βρετανοὶ διπλωματικοὶ κύκλοι ἤχησαν νὰ ἀπογοητεύωνται ὡς πρὸς τὴν δημιουργίαν Εὐρωπαϊκῆς Ἀμυντικῆς Κοινότητος καὶ ἤδη ἀρχίζει νὰ δεσπόζῃ ἡ ἀποψις μήπως διέξοδος θὰ εὑρίσκετο εἰς μίαν ἁπλῆν Γερμανογαλλικὴν στρατιωτικὴν σύμπραξιν μὲ κοινὸν Ἐπιτελεῖον. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου οἱ Βρετανικοὶ ἐπίσημοι κύκλοι θὰ προβοῦν εἰς σχετικὰς βολιδοσκοπήσεις πρὸς τὴν Γαλλικὴν κυβέρνησιν, μετὰ τὴν ἐπικειμένην ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας.

— Ἡ καλλιτεχνικὴ κίνησις —

ΜΕΓΑΛΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ ΕΣΗΜΕΙΩΣΑΝ ΑΙ ΕΚΘΕΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΔΑΛΛΑ ΚΑΙ ΤΗΣ κ. ΛΑΣΚΑΡΑΤΟΥ

— Τοῦ συνεργάτου μας κ. Π. ΠΑΠΑΕΥΘΥΜΙΟΥ —

Παρουσία τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως καὶ ἄλλον ἐκλεκτοῦ κόσμον προχθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὴν σάλαν τοῦ «Σέσιλ» ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς νέας ἐκθέσεως ζωγραφικῆς τῆς συμπολίτιδος καλλιτέχνιδος κ. Ἑλένης Δασκαράτου. Ἡ ἐκλεκτὴ ζωγράφος παρουσιάζει ἐφέτος περὶ τοὺς 42 διαφόρους πίνακες ἀπὸ ἐλαιογραφίες καὶ παστέλ, οἱ ὁποῖοι ἀποτελοῦν ἀναμφισβητήτως μίαν καινούργια ἐπιτυχία της, δημιούργημα ἀξιόλογον τοῦ μεστοῦ πλέον ἀπὸ τεχνικὴν πεῖραν ταμπεραμέντου της. Τὰ ἄνθη ποὺ κατέχουν τὸ μεγαλύτερον μέρος τοῦ ὅλου ἐφετεινοῦ ἔργου μὲ τὸν καθ' ὅλα προσωπικὸν τόνον τῆς καλλιτέχνιδος, τὴν χρωματικὴν ἁρμονίαν τους καὶ τὴν βελούδινη ἁπαλότητά τους γοητεύουν καὶ δημιουργοῦν ἐντύπωσιν.

Τὰ τοπεῖα μὲ τὴν ἀληθοφανῆ διάθεσιν, ἔχουν κάποιαν τοιαύτην ποὺ δίδει θέαμα καὶ κρύβει τὴν φαντασίαν, τὴν καλλιτεχνικὴν τοῦ δημιουργοῦ των.

Οἱ νεκρὲς φύσεις ὡς ἐπίσης, καὶ οἱ τέσσερες προσωπογραφίες ποὺ εἶναι καὶ τὰ λιγώτερα, ἔχουν ξεχωριστὴ φρεσκάδα καὶ κάποια ἀσυνήθη καθαρότητα ἐκφράσεως.

Ἡ κ. Δασκαράτου, ὅπως εἴχαμε γράψει γιὰ στὴν προηγουμένη ἔκθεσίν της, κατορθώνει πάντα νὰ χαρίζῃ στὰ ἔργα της κάποια ἰδιόρρυθμη φινέτσα, ὅπως τὴν νοιώθει αὐτὴ καὶ εἶναι γεγονὸς ὅτι αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικὸν τῆς μεγάλης ἐπιτεύξεώς της ποὺ τὴν ἔχει καθιερώσει. Ἀκόμη μὲ τὴν νέα ἔκθεσίν της ἀποδεικνύεται ἀριστοτέχνις τῆς κλασσικῆς γραμμῆς ποὺ ξεπερνᾶ συνήθη ὅρια γιὰ νὰ ἀποδώσει τὴν τεχνικὴν ἔξαρσιν.

Τέλος μὲ τὰ περισσότερα τῶν τεσσάρων δεκάδων ἔργων, τὴν ἐξαιρετικὴ δύναμί τους καὶ τὴν τεχνικήν τους πληρότητα, αἰχμαλωτίζει τοὺς ἐπισκέπτας καὶ κερδίζει κολακευτικώτατους ἐπαίνους.

Μία ἀκέμη ἔκθεσις ζωγραφικῆς, τῆς ὁποίας ἡ ἔναρξις ἐγένετο χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὴν Διακίδειον Σχολὴν ἐνώπιον τοῦ φιλοτέχνου κοινοῦ τῆς πόλεως ὡς καὶ πλείστων Αἰγιωτῶν, προσετέθη στὶς δύο ἄλλες ἐκθέσεις τῆς κ. Λασκαράτου στὸ «Σέσιλ» καὶ τοῦ κ. Σῶκαρη στὴν αἴθουσα τοῦ Εἰσαγωγικοῦ. Πρόκειται γιὰ τὴν ἔκθεσιν τοῦ κ. Α. Δάλλα τοῦ γνωστοῦ ἐκλεκτοῦ Αἰγιωτοῦ ζωγράφου.

Ὁ κ. Δάλλας ἐμφανίζεται διὰ πρώτην φορὰν στὴν πόλιν μας χωρὶς αὐτὸ νὰ σημαίνῃ πὼς εἶναι καὶ ἄγνωστος, δεδομένου ὅτι οἱ ἐκθέσεις του εἰς τὸ Αἰγιον εἶχαν πάντα ἐξαιρετικὴν ἐπιτυχίαν.

Ὁ κ. Δάλλας αὐτοδίδακτος καλλιτέχνης κατώρθωσε ν' ἀνέλθῃ συντόμως καὶ μὲ τὴν βοήθειαν τοῦ γνησίου καὶ δυνατοῦ ταλέντου του, νὰ κατέχῃ μία ἀπὸ τὶς πλέον ἀξιοζήλευτες θέσεις μεταξὺ τῶν Πελοποννησιωνῶν ζωγράφων.

Στὴν ἔκθεσίν του τῆς Διακιδείου Σχολῆς παρουσιάζει 56 διάφορα τελευταῖα ἔργα του μέρος ἀπὸ αὐτὰ ποὺ πρόκειται νὰ παρουσιάσῃ εἰς τὴν Ἀμερικὴν κατόπιν προσκλήσεως τῶν ἐκεῖ ὁμογενῶν.

Προσωπογραφίαι, νεκρὲς φύσεις, τοπεῖα, ἄνθη, ἀποτελοῦν τὸ ὅλον ἐμφανιζόμενον ἔργον του, τὸ ὁποῖον ὁμολογοῦμενος ἔχει ἀρτιότητα καὶ ἐκπέμπει αἴσθημα καὶ χάρη.

Ὅλοι οἱ πίνακές του ἔχουν φῶς, ποὺ κυριαρχεῖ καὶ ὑποβάλλει καὶ ἀποτελεῖ αὐτὸ ἕνα ἀπὸ τὰ κυριώτερα χαρακτηριστικὰ τῆς τεχνοτροπίας του.

Θαρρεῖς πὼς εἶναι ὑπερχείλισμα, ἀπόσταγμα μιᾶς τραγικότητος, κάποιας μελαγχολίας, ἑνὸς μεγάλου πόνου, τέλος ἑνὸς δυνατοῦ συναισθήματος.

Παντοῦ φαίνεται ἕνας καλὸς δημιουργός, χωρὶς πουθενὰ νὰ χάνῃ. Κερδίζει δικαιολογῆ ἕνα γιατὶ θὰ εἶναι δικά του, τοῦ κόσμου του, τὸν ὁποῖον ἐκφράζει καὶ ποὺ εἶναι πηγαῖος κόσμος ἑνὸς εὐσυνειδήτου καλλιτέχνου.

Ἡ ἔκθεσις τοῦ κ. Δάλλα θὰ μείνῃ ἀρκετὲς ἡμέρες στὴ διάθεσι τοῦ κοινοῦ. Νομίζομεν πὼς δὲν θὰ παραλείψῃ κανεὶς νὰ τὴν ἐπισκεφθῆ. Γιατί ἀξίζει.

Κατόπιν τοῦ ζωηροῦ ἐνδιαφέροντος, τὸ ὁποῖον ἐξεδηλώθη ὑπὸ τοῦ καλλιτεχνικοῦ κόσμου τῆς πόλεώς μας ὁ ἀ τὴν ἔκθεσιν ζωγραφικῆς τοῦ Πατρινοῦ καλλιτέχνου κ. Σπ. Σῶκαρη, εἰς τὸν Εἰσαγωγικὸν Σύλλογον, αὕτη θὰ παραμείνῃ ἀνοικτὴ μέχρι τῆς 27ης τρέχοντος μηνός.

Π. Παπαευθυμίου

Η ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ ΑΘΗΝΑΪΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Ἡ «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ», σχολιάζουσα τὸν λόγον τοῦ κ. Μασκεζίνη εἰς τὴν Ἀμερικανικὴν Λέσχην, γράφει ὅτι ἡ Ἀμερικὴ καὶ ἡ Ἑλλὰς, ἐμπνεόμεναι ἀπὸ κοινοὺς σκοποῦς, πασχμένουν παράγοντες πολύτιμοι διὰ τὴν ἄμυναν τῶν ἐλευθέρων λαῶν καὶ τὴν θεμελίωσιν τῆς εὐρωπαϊκῆς κοινότητος.

Ὁ «ΕΘΝΙΚΟΣ ΚΗΡΥΞ»: Τί σημασίαν ἔχει ἂν ὁ κ. Μαρκεζίνης ἐπέτυχεν εἰς τὸν ἰδικόν του τομέα; Τὸ ἐρώτημα εἶναι τί γίνεται εἰς τοὺς ἄλλους τομεῖς. Ὁ ἀνασχηματισμὸς τῆς Κυβερνήσεως θὰ γίνῃ ἀπὸ τὲν στρατάρχην μὲ τὸν σκοπὸν νὰ τονώσῃ τὸν Συναγερμὸν καὶ τὴν Κυβέρνησιν διὰ νέου ὑγιοῦς αἵματος καὶ ὄχι διὰ νὰ ἱκανοποιηθοῦν προσωπικαὶ φιλοδοξίαι, ἔστω καὶ δικαιολογημέναι.

Ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ» τονίζει τὴν ἀνάγκην ἐνιαίας ἐμφανίσεως τῆς ἀντιπολιτεύσεως εἰς τὴν ἐκλογὴν τῆς Δράμας, πᾶση θυσία. Ἐπανάληψις τῶν μικροτήτων τοῦ Ἄγρου θὰ ἰσοδυνάμει μὲ προδοτικὴν προσφορὰν ὑπηρεσιῶν πρὸς τὸν Συναγερμόν, διότι εἰς τὴν Δράμαν εἶναι μεγάλαι αἱ πιθανότητες τῆς νίκης.

Ὁ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΛΟΓΟΣ» χαρακτηρίζει ἀπαράδεκτον καὶ ἀνοίκειον τὸν χειρισμὸν τοῦ ζητήματος τοῦ διερισμοῦ νέου Προέδρου τοῦ Ἀρείου Πάγου. Ἡ Κυβέρνησις—γράφει—εἶναι ὑπόδικος ἔναντι τοῦ δικαστικοῦ κόσμου καὶ τῆς κοινῆς γνώμης, ἡ ὁποία μὲ ἀγανάκτησιν παρακολουθεῖ τὰς ἐν προκειμένῳ Κυβερνητικὰς ἀσχημίας.

«Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», ἐξ ἀφορμῆς τοῦ ζητήματος τῶν ὑπερόγκων ἑλληνικῶν στρατιωτικῶν δαπανῶν: Δὲν εἶναι δυνατὸν εἰς τὴν ἑταιρίαν τοῦ ΝΑΤΟ νὰ ὑπάρχουν ἑταῖροι τῶν ὁποίων ἡ καταβολὴ νὰ ὑπερβαίνῃ τὸν μέσον ὅρον, ὁ ὁποῖος ἐξασφαλίζει τὴν ὁμαλὴν λειτουργίαν τοῦ ὅλου ἐθνικοῦ ὀργανισμοῦ. Ἡ ἐπάρκεια τῆς δυτικῆς ἀμύνης εἶναι ὑπόθεσις κοινῆς εὐθύνης.

«Η ΑΥΓΗ» τονίζει ὅτι ἀποτελεῖ ἐθνικὴν ἀνάγκην ἡ ὀρθόρρηγησις εἰς τὴν Ἑλλάδα γενικῆς ἀμνηστίας, ὡς συνέβη προχθὲς εἰς Ἰταλίαν. Οἱ πολεμικὲς συνθῆκες μᾶς κληροδότησαν πολλὲς ἐκκρεμότητες, οἱ ὁποῖες πρέπει νὰ σταματήσουν γιὰ νὰ μὴ γίνωνται φραγμὸς ἀνασταλτικὸς στὴν ἀιέλιξι τῆς ζωῆς τῶν ἐθνῶν.

«ΤΟ ΒΗΜΑ» γράφει ὅτι, ἀκινδύνως διὰ τὴν ἐθνικὴν ἀσφάλειαν δύναται νὰ μειωθῇ ἡ ἡ στρατιωτικὴ μας δύναμις κατὰ 50 000 ἄνδρας. Ἡ ἐφημερὶς προσθέτει ὅτι ὁ ἀρμόδιος ὑπουργὸς οὐδέποτε ἔθεσε τὸ ζήτημα αὐτὸ εἰς τὸν συμμαχικὸν παράγοντα καὶ καταλήγει ὅτι: εἰς περίπτωσιν ἀνάγκης ἡ Ἑλλὰς θὰ ἠδύνατο, ἔχουσα τὸν ἀπαιτούμενον χρόνον, νὰ εὐρεθῇ πάνοπλος.

Αἱ ἐπιλαχοῦσαι τῆς Ἀκαδημίας

Ἡ Παιδαγωγικὴ Ἀκαδημία Πατρῶν εἰδοποιεῖ τὰς ἐκ τῶν σεισμοπλήκτων νήσων καταγομένας ἐπιλαχοῦσας κατὰ τὴν τελευταίαν εἰσιτήριον ἐξέτασιν ὅτως ὑποβάλουν εἰς τὴν διεύθυνσιν τῆς Σχολῆς τὰ σχετικὰ δικαιολογητικὰ των ὁ ἀ τὴν καθ' ἑαυτὴν ἐπέρβασιν ἐγγράφων των.

ΕΝ ΕΠΙΣΗΜΩ ΤΕΛΕΤΗ ΕΓΕΝΟΝΤΟ ΧΘΕΣ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ